

[Landbrugsministeren.]

saa hvis det skal gennemføres fornuftigt og retfærdigt, vil det betyde, at der vil medgaa uhyre store Beløb til Administration, og det kan jo ikke være Meningen.

Det ærede Medlem ankede dernæst over, at det var foreslaaet, at Loven skulde administreres af Landbrugsministeren i Forbindelse med Landbrugsraadet, og anbefalede, at man i Stedet for at tage Landbrugsraadet skulde gaa til L. S. og de Udvalg, som er nedsat af L. S. i Forbindelse med Mejerier og Slagterier. Jeg maa sige, at det kan jo ikke nytte, at vi splitter og spreder Administrationen af disse Forhold over alt for mange Organisationer. Det er nødvendigt at have det samlet eet Sted, hvor Ministeriet kan henvende sig, og hvor Ministeriet kan faa de fornødne Raad og den fornødne Medhjælp. Det er jo saaledes, at indenfor Landbrugsraadet findes der Repræsentation baade for Mejerier og Slagterier, foruden at der findes Repræsentation for Andelskreatureksportforeningerne, samtidig med at de to store gamle Organisationer, som repræsenterer Landbrugets øvrige Interesser, nemlig Landbo- og Husmandsforeningerne er repræsenterede, saa jeg kan ikke se rettere end, at der er taget det fornødne Hensyn til Landbruget og det rigtige Hensyn til Opnaaelse af en fornuftig Gang i Arbejdet og et samlet Overblik over det.

Det ærede Medlem Hr. Holstein rettede en Forespørgsel til mig, gaaende ud paa, om man ikke ved Administrationen i dette Tilfælde vilde tage et særligt Hensyn til Sønderjylland og Vestjylland. Det skal jeg være meget villig til, fordi det selvfølgelig, som jeg ogsaa har udtalt tidligere, er disse Egne, der er blevet haardest ramt ved det kolossale Præfald, som har fundet Sted for Kreaturer, Oksekød o. lign.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at han troede ikke, der vilde komme 1 500 Dyr frem om Ugen til Destruktion. Jeg skal hertil sige, at jeg tror desværre, at der vil komme mange flere end 1 500, og det ærede Medlem kan bare gaa tilbage og se, hvordan det gik fra 3. Oktober til 12. November; i disse knap 6 Uger kom der til samme Priser i en Situation, der ikke var nær saa mørk, som den er i Øjeblikket, ca. 3 700 Dyr om Ugen til Destruktion, skønt det paa det Tidspunkt kun var Slagterierne, der havde taget denne Opgave op. Det er jo Meningen, at de offentlige Slagtehusene ogsaa bør komme med ind i dette Arbejde, og det vil betyde, at Destruktionen kan finde Sted flere Steder, at Transporten bli-

ver lettere og Adgangen for Landmændene lettere og billigere, saa at Udgifterne bliver mindre, og derfor tror jeg, at vi snarere vil komme op paa et højere Tal end den Gang. Men der er jo ikke noget i Vejen for, at man kan forhøje Priserne, hvis det bliver nødvendigt for at faa det tilstrækkelige Antal Dyr frem til Destruktion, men jeg tror ikke, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, at det vil blive nødvendigt. Derimod vilde jeg være meget mere sindet til, at man med Henblik paa Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen, hvor det drejer sig om Dyr, der er meget mere værd end dem, der er Tale om her, gav en betydelig større Støtte til Destruktion.

Jeg synes ligesom det ærede Medlem Hr. Fibiger, at det er meget utiltalende, at man skal ødelægge en Mængde Dyr, men det kan ikke undgaas, naar man ikke kan komme af med dem paa anden Maade; naar Situationen er den, at vi staar med 2 000—3 000 Dyr om Ugen, som ingen vil købe og ingen kan spise her i Landet, kan det ikke nytte noget, at vi er blødsødne og siger: det er os imod, det er os utiltalende. Hvad bliver Resultatet? Det bliver, at Dyrene destrueres alligevel, og at Landmændene selv maa bære hele Tabet ved Destruktionen. Men selvfølgelig vil de vente og vente saa længe som muligt for at se, om vi her paa Rigsdagen vil yde vor Medvirkning til det paagældende Formaal, og det vil igen sige, at Kreaturerne staar og spiser det Foder, som Landmændene har ude omkring, og som de har haardt Brug for til Dyr, der ikke er saa urentable som dem, der her er Tale om.

Det ærede Medlem sagde, at det var en alt for lille Afgift, der var foreslaaet, og at vi skulde tage en Afgift paa fra 10 til 40 Ø. pr. kg — jeg antager, han mener paa slagtet Kvæg. Det vilde jo sige en Afgift paa 20—80 Kr. pr. Dyr — 150 kg Kød, ja, 200 kg kan man godt regne med — saa er vi oppe paa Kreaturer paa mindst 800 Pund. Det vilde jeg tro er en alt for voldsom Afgift, og det er efter min Mening fuldkommen urimeligt at fremsætte et saadant Forslag. Jeg vil i alt Fald ikke være med til at gennemføre saa voldsomme Foranstaltninger som denne. Dernæst var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Opsigelse af Handelstraktater. Jeg synes ikke, det hører hjemme i denne Debat, og for øvrigt tror jeg ikke, man opnaar saa meget derved. Jeg tror, at man ude omkring i de forskellige Lande er saaledes indstillet, at man gør, hvad man kan, for at væge sig imod Ind-